

løse Former og Kar, og at der iagttages en vis Orden med Hensyn til dem, ligesom det er et vigtigt Kontrolmiddel, at deres Rumindhold kjendes. Det er imidlertid ikke alene disse Kar, som Kontrollen maa have under Øie, men overhovedet alle løse Kar og Beholdere, som ere bestemte til at indeholde Saft, Sirup, Malas eller andre sukkerholdende Væsker, dels for at værges imod, at saadanne Beholdere benyttes til paa den ene eller den anden Maade at unddrage Sukkret fra at komme under Besætning, dels for gennem Kjendskabet til deres Antal, Størrelse og iagttagne Afbenyttelse at faa et lignende Hjælpemiddel for Kontrollens Fuldstændighed, som erhverves ved Opmaalingen af og Tilsynet med Benyttelsen af de faststaaende Beholdere. Det er derfor i den her omhandlede Paragraf forlangt, at Fabrikanten for Driftens Paabegyndelse skal opgive Antallet og Rumindholdet af de forskellige for Fabrikationen fornødne løse Kar, Former og Beholdere af enhver Art, som ere bestemte til det ovennævnte Brug, og i de efterfølgende Paragrafer bliver det i Forbindelse hermed bestemt, at disse Kar osv., naar Driften begynder, efterses og om fornødent opmaales af Toldopsynet (jfr. § 14), at der, forsaavidt der senere under Driften agtes benyttet andre eller flere end de anmeldte eller foretages nogen Forandring med deres Rumindhold, ligeledes skal ske Anmeldelse herom, forinden de tages i Brug (jfr. § 15, andet Stykke), samt at der overhovedet til Driften ikke maa benyttes, og saalænge denne varer, ikke i Fabriklokalerne maa findes andre af de omhandlede Redskaber end de, der ere blevne saaledes anmeldte og eftersete, samt at ingen af disse maa borttages fra hine Lokaler uden at der ligeledes er sket Anmeldelse for Opsynet derom (jfr. § 15, første og sidste Stykke).

Til § 12.

Det bestemmes i denne Paragraf, at in-

gen Anmeldelse om en Drifts Begyndelse modtages, og at altsaa Driften ikke tillades, medmindre Anmeldelsen gaar ud paa Bearbejdelsen af mindst 5000 Tønder Røer i fortløbende Drift. Af den foranstaaende Fremstilling af de fremmede Lovgjøvninger vil det være set, at en lignende Bestemmelse er truffen i Belgien, og den maa formentlig ogsaa anses vel grundet, naar Staten, som i den følgende Paragraf fastsæt, skal afgive et fast Opsyn i Fabrikken, idet samme da maa være berettiget til at fordrø, at det ikke sker for enkelte, afbrudte, ganske korte Tidsrum. Da en saadan Driftsmaade heller ikke kan antages at ville være i vedkommende Fabriks Interesse og saaledes ikke kan forudsættes valgt, vil Bestemmelsen ikke kunne være til nogen Ulempe for Fabrikkerne. Den vil isøvrigt kun have Betydning for meget smaa Fabrikker og ikke finde Anvendelse med Hensyn til dem, der for Tiden agtes anlagte her, hvilke, saavidt vides, ville blive indrettede efter en ganske anderledes stor Maalestok, og det er overhovedet ikke ufandsynligt, at den ikke vil have nogen praktisk Betydning, men er i hvert Fald uskadelig.

Til § 13.

I den Udfigt over Lovgjøvningen i andre Lande, som ovenfor er givet, vil det findes paavist, at, naar undtages en Besætning efter de i en Fabrik anvendte Redskaber, er det anset nødvendigt at anbringe et fast Kontrolopsyn i Fabrikken, saalænge Driften varer, for at sikre Statskassens Indtægt og fastsætte de paaløbne Afgifter. Nødvendigheden heraf er formentlig efter hele Forholdets Natur saa ivintresaldende, at den ikke behøver nærmere at begrundes. Der kunde mulig reises Spørgsmaal om, hvorvidt Udgifterne herved bør bæres af Statskassen eller af vedkommende Fabrikant derved, at han erlagde en vis Rekognition til Statskassen. Det er imidlertid forment, at Staten her, paa samme Maade som det i Almindelighed er Tilfældet med Skatter og Afgifter til samme, og som det særlig ogsaa er Tilfældet med Hensyn til Brændevinsbrændingsafgiften, selv bør bære Udgifterne ved Opbejerselen og Sikringen af Skatten, hvorved tillige vindes